

Лицето е изблещило очи
и страшно се надули всички жили.
О, моя майко, твоятъ гласъ звучи
като гласътъ на тжжна самовила!

Че турскитъ кръвясали ржце
минали сж предъ погледа ти мраченъ —
нима и днеска твоето сърдце
отъ кървави ржце ще се разплаче?

На клона като тежъкъ плодъ виси
тѣлото на обесения Киро,
и чернитъ проскубани коси
люлѣятъ се отъ вѣтъра немирень.

3.

„Мамо ма, кжде е бате,
той нали ми обеща,
че кола ще ми изпрати
съ много хубави нѣща!

Много го обичамъ, мамо,
и го чакамъ всѣки день.
Какъ ме носѣше на рамо,
колко бѣ добъръ къмъ менъ!

Утре съ Петьо ще отидемъ
да го чакаме. Нали
утре, майко ще го видимъ?
Ухъ, че страшенъ дъждъ вали!

Майката очи затваря,
Боже, колко и тежи!
А синътъ ѝ растоварень
мъртавъ трупъ въ калъта лежи.